

B 63 b 41/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37026

Kl. 65 c, 8

Mieczysław Pluciński

Gdynia, Polska

i Aleksander Łącki

Warszawa, Polska

Miecz do łodzi żaglowej

Udzielono patentu z mocą od dnia 12 sierpnia 1952 r.

Każda łódź żaglowa przeznaczona do pływania po wodach płytkich musi posiadać miecz, który służy do przeciwdziałania bocznemu poślizgowi łodzi (dryfowi) przy wietrze bocznym i pozwala na pływanie i manewrowanie łodzią przy wiatrach o różnych kierunkach. Miecz jest to płaszczyna metalowa lub drewniana, zamocowana wahliwie wewnątrz łodzi, która przez wyciętą w dnie szczelinę wysuwa się pod spodem łodzi. Aby woda nie wlewała się przez szczelinę, nad mieczem zbudowana jest płaska skrzynka mieczowa odpowiedniej długości i wysokości. Skrzynka ta zajmuje wiele miejsca w kokpicie (kokpit jest to otwór w pokładzie, służący do pomieszczenia załogi) i dzieli go na dwie części co jest bardzo niewygodne dla załogi. Miecz według wynalazku usuwa częściowo tę wadę.

Na rysunku fig. 1 i 3 przedstawiają łódź żaglową w widoku z boku, fig. 2 i 4 zaś — widoku z góry. Według wynalazku miecz 3, wykonany

z metalu lub drewna zawieszony jest ponad skrzynką mieczową 4, za pomocą dwóch płaskich wieszadeł 8 na sworzniu 9 wychylnie, tak iż może być ustawiony pod dowolnym kątem oraz przesuwany w roboczym położeniu wzdłuż skrzynki mieczowej 4, umieszczonej więcej ku przodowi w celu lepszego wykorzystania przestrzeni użytecznej 7, kokpitu 6.

Zastrzeżenie patentowe

Miecz do łodzi żaglowej znamieny tym, że jest zawieszony wychylnie ponad skrzynką mieczową (4) za pomocą dwóch płaskich wieszadeł (8) na sworzniu (9) tak, iż może być ustawiony pod dowolnym kątem oraz przesuwany w roboczym położeniu wzdłuż skrzynki mieczowej, przy czym skrzynka mieczowa umieszczona jest więcej ku przodowi.

**Mieczysław Pluciński
Aleksander Łącki**

